

Arrest

nr. 232 166 van 3 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn, op 12 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. LECLERC en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Duits staatsburger, afkomstig uit Heilbronn, deelstaat Baden-Württemberg. Uw laatste officiële verblijfplaats in de Duitse Bondsrepubliek was Colditz, deelstaat Sachsen.

Sinds dertig jaar wordt u reeds vervolgd in de Duitse Bondsrepubliek, deels door de officiële vertegenwoordiger van de Mossad in Duitsland, deels door diverse instanties van de Duitse autoriteiten zelf. Zo werd u doorheen de jaren meermaals onschuldig veroordeeld en werd u volgens deze veroordelingen ook meermaals opgesloten in de gevangenis.

Een deel van de reden voor deze vervolging ligt in de activiteiten van uw vader, P.J.O.. Uw vader leidde sinds de jaren vijftig een spionagegroep in West-Duitsland, in opdracht van de Duitse Demokratische Republiek (DDR), en in contact met de staatsveiligheidsdienst van de Sovjetunie, de

KGB. Bovendien had uw vader samen met Richard Schmittinger, die de vertegenwoordiger van de Israëlische staatsveiligheidsdienst Mossad was in (West-)Duitsland, in de jaren vijftig een internationale drugs- en wapenhandel opgericht, onder andere met behulp van de sovjetveiligheidsdienst KGB. Bij deze illegale wapenhandel was ook de regering van de Duitse Bondsrepubliek als ook leiders van andere landen betrokken. Na het overlijden van uw vader op 18 april 2013 werd u als diens erfgenaam ook eigenaar van diverse bankrekeningen waarop de winst uit deze drugshandel en illegale wapenhandel zich bevinden. U weet dat alle betrokken partijen bij de criminele verhandeling van drugs en wapens van uw vader – de Mossad, de regering van de Duitse Bondsrepubliek, verdere zakenpartners en regeringen – vrezen dat via deze bankrekeningen ooit publiek zou worden dat zij medeplichtig waren aan dergelijke criminele activiteit.

Ook over andere praktijken van Richard Schmittinger bezit u bezwarende informatie. In de jaren tachtig was u als privé-detective werkzaam en werkte u ook samen met een andere privé-detective genaamd G.D. (...). U weet dat deze D. (...) de toenmalige Zweedse eerste minister Olof Palme op 28 februari 1986 heeft vermoord in Stockholm, in opdracht van Schmittinger. Deze D. (...) was ook betrokken bij de moord op toenmalig Duits toppoliticus Uwe Barschel in Genève op 10 oktober 1987, ook in opdracht van Schmittinger. Bovendien weet u dat Schmittinger informatie bezit die hem in staat stelt de hoogste Duitse overheden af te persen. Immers waren de explosieven die gebruikt waren bij de terreuraanslag op een passagiersvliegtuig boven Lockerbie, op 21 december 1988, verkregen door de Mossad uit een in Duitsland gevoerd, lopend politieonderzoek tegen PLO-terroristen. De Duitse Bondskenislarij en het Duitse federale parket hebben tegen alle rechtsregels in deze explosieven, die deel uitmaakten van een nog lopend terreuronderzoek, aan de Mossad overhandigd.

Doorheen de jaren heeft Richard Schmittinger meerdere moordaanslagen op u laten plegen. Zo bent u in 2003 in Heilbronn een keer beschoten. Hetzelfde jaar werd u ook met antrax aangevallen. Ook in de periode van uw opsluiting in de gevangenis vanaf 2012 heeft men u meermaals trachten te vergiften door onbekende kiemen in uw gevangeniseten te verwerken.

Bovendien kwam u vanaf eind jaren tachtig in contact met ene J.R. (...), waarvan u later vernam dat hij een geheime medewerker was van het Duitse federale parket (Bundeskriminalamt). U heeft doorheen de jaren honderden uren gespreksopnames met deze R. (...) verzameld. Deze man gaf u reeds vanaf begin jaren negentig informatie over de extreemrechtse politieke scène in Duitsland. Zo sprak hij over de Thüringer Heimatschutz (THS) en over de Nationalsozialistische Untergrund (NSU). U vermoedde dat de Duitse autoriteiten, wie weet de Duitse Staatsveiligheidsdienst (Bundesamt für Verfassungsschutz) betrokken waren bij deze groeperingen. Einde 1999 begin 2000 begon R. (...) in het kader van de THS ook individuele namen te noemen: U.M. (...), U.B. (...), B.Z. (...) en T.R. (...) (pseudoniem HJ Tommy), die als coördinator zou optreden tussen de THS en de NSU, en van wie later aan het licht zou komen dat hij een informant was van de Duitse staatsveiligheidsdienst. De door R. (...) genoemde personen M. (...) en B. (...) werden later (vanaf 04.11.2011) door de Duitse autoriteiten als nazi-terroristen bestempeld en verantwoordelijk geacht voor de Döner-moordreeks doorheen Duitsland in de periode 2000-2007, en de moord op politiefunctionaris Michele Kiesewetter in Heilbronn op 25 april 2007.

Omdat de aanvallen door Richard Schmittinger tegen uw persoon in de loop van 2003 frequenter en heftiger werden, nam u zich voor om terug te slaan tegen hem, en wel door contact op te nemen met de Duitse autoriteiten om de door u via J.R. (...) vernomen informatie over rechtsextremistische groeperingen te delen met deze autoriteiten. Op deze manier kwam u uiteindelijk in contact met G.S. (...), toen medewerker van de lokale vertegenwoordiging van de Duitse staatsveiligheid, het Landesamt für Verfassungsschutz in Baden-Württemberg. U wist immers dat Schmittinger contacten onderhield met het toenmalige hoofd van de lokale vertegenwoordiging van de Duitse staatsveiligheid in Baden-Württemberg. U vertelde deze S. (...) over de decennialange criminele activiteiten van uw vader en Richard Schmittinger, over de door Schmittinger georganiseerde moorden op Olof Palme en Uwe Barschel, over de medeplichtigheid van de Duitse autoriteiten bij de terreuraanslag boven Lockerbie. U meldde aan deze medewerker ook wat u van J.R. (...) gehoord had, en vermeldde ook expliciet de namen U.M. (...), U.B. (...), B.Z. (...) en T.R. (...), en hun rol binnen de THS en het NSU. Dit gesprek met G.S. (...) duurde vier uur. De volgende dag, op 12 augustus 2003, stonden twee andere medewerkers van de lokale vertegenwoordiging van de Duitse staatsveiligheid aan uw deur. Ze eisten dat u zich niet langer zou bemoeien met U.M. (...), U.B. (...) en B.Z. (...). U zag hierin het bewijs dat deze drie personen informanten waren van de Duitse staatsveiligheid.

Op 4 november 2011 werden in een mobile home in Eisenach de lijken aangetroffen van U.B. (...) en U.M. (...). Op 6 november 2011 stonden opnieuw drie medewerkers van de lokale vertegenwoordiging van de Duitse staatsveiligheid voor u deur. Ze meldden u dat het gesprek dat u had met G.S. (...) op 11 augustus 2003, geheim moest blijven. Ze bedreigden u ook, gaven aan dat als u iets hierover zou lossen, ze ervoor zouden zorgen dat u in een gevangenis zou eindigen.

Op 23 november 2011 nam de intussen gepensioneerde G.S. (...) contact op met het Duitse federale parket, en meldde daar, met betrekking tot het politieonderzoek naar de Dönermoorden, dat hij reeds in 2003 door u was ingelicht over het bestaan van de NSU. Op 25 november 2011 werd G.S. (...) verhoord door de bijzondere commissie die zich bezig hield met de moord op politiemedewerkster Michele Kiesewetter. Op de avond van diezelfde dag werd u opgewacht door dezelfde drie medewerkers van de staatsveiligheid van de eerdere ontmoeting van 6 november 2011. Ze wezen op het verhoor van G.S. (...) door het parket van Baden- Württemberg en eisten van u dat, indien de politie u zou verhoren, u moest zeggen dat het gesprek met G.S. (...) indertijd slechts 10 tot 15 minuten had geduurd en u mocht zeker niet bekennen dat er in dat gesprek ook gesproken is over extreemrechtse groeperingen. Ze bedreigden u opnieuw met een gevangenisopsluiting. U werd effectief verhoord door het parket op 2 december 2011 en hield zich aan de eerder geformuleerde eisen van de medewerkers van de staatsveiligheid.

Op 1 augustus 2012 werd u op basis van een valse beschuldiging van seksueel misbruik van een minderjarige aangehouden. De beschuldiging ging uit van de minderjarige neef van de hoogste openbare aanklager die zelf in die hoedanigheid optrad in uw strafdossier. U heeft in de daarop volgende gerechtelijke procedure een veelvoud aan overtredingen vastgesteld. Niettemin werd u veroordeeld tot een gevangenisstraf van 4 jaar en 6 maanden. De door u tegen deze veroordeling ingediende rechtsmiddelen werden door de Duitse hoogste federale gerechtsinstantie (Bundesgerichtshof) op illegale wijze afgewezen. U kon geen bezwaarschrift indienen bij het Duitse federale grondwettelijk hof (Bundesverfassungsgericht) omdat uw advocaat niet van overheidswege gesubsidieerd wordt en u zelf hiertoe niet het benodigde geld had.

Op 26 januari 2017 kwam een einde aan uw gevangenisstraf en werd u, zonder enige voorbereiding op wederintrede in de maatschappij, in vrijheid gesteld. Ook na uw vrijlating werden vervolgingsdaden gesteld in de vorm van illegale administratieve en gerechtelijke maatregelen door de strafuitvoeringsrechtbank, de reclasseringsambtenaar en de lokale politie. Zo weigerde de rechtbank u een pro deo advocaat en besteedde men geen aandacht aan de door u geuite bezwaren. Uw beroep tegen de besluiten van de strafuitvoeringsrechtbank werd verworpen. De reclasseringsambtenaar vertelde onwaarheden aangaande uw bereidheid om mee te werken met de u opgelegde toezichtsmaatregelen. De politie legde u onlogische controlemaatregelen op en patrouilleerde regelmatig voor uw deur. U vreesde daarbij dat men opnieuw een voorwendsel zocht om u onschuldig op te sluiten. Op 12.10.2017 stond de politie rond de middag en rond 13.20 nog eens aan te bellen en te bonken op uw ramen. U vreesde dat de politie wangedrag wilde uitlokken om een voorwendsel te hebben om u opnieuw op te sluiten nog voor uw verjaardag op 13 oktober. U opende niet. U pakte een aantal zaken in en ontvluchtte het land naar Nederland, waar u op 13 oktober 2017 een asielaanvraag indiende. Door illegale beïnvloeding door de Duitse autoriteiten weigerden de Nederlandse asielinstanties uw aanvraag in overweging te nemen. U werd bovendien op 16 oktober 2017 in hechtenis geplaatst zonder dat hiertoe enige rechtsgrond kon voor worden gevonden. U werd tot persona non grata verklaard. Uw Nederlandse advocaat heeft hiertegen bezwaar ingediend maar deze werden op illegale wijze afgewezen. Op 19 januari 2018 werd u het land uitgezet en per vliegtuig naar Berlijn overgebracht. Op de luchthaven van Berlijn werd u opgewacht door Duitse politiemannen die u meenamen en u meldden dat ze van de politie van Grimma in de deelstaat Sachsen de opdracht hadden gekregen van u vingerafdrukken, foto's en een DNA-staal af te nemen. U gaf echter aan dat de politie van Grimma reeds beschikte over deze gegevens, wat uiteindelijk bleek te kloppen. Omdat intussen door een door u gecontacteerde journalist vragen werden gesteld aan de plaatselijke politie, werd u in vrijheid gesteld. U trok naar Duisburg waar u overnachtte bij uw verloofde. Daarna reisde u naar België waar u op 23 januari 2018 uw huidige asielaanvraag indiende. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw internationaal paspoort, uw identiteitskaart, een diploma, een verzekeringskaart, twee vaarvergunningen voor sportvaart, een cdrom met daarop gerechtelijke beslissingen, briefwisseling, verzoekschriften, bezwaarschriften, telkens in verband met uw laatste strafrechtelijke veroordeling uit 2014, een schriftelijke verklaring aangaande uw asielmotieven, een voorblad, een inhoudstafel, een videobestand, en stukken in verband met twee parlementaire onderzoekscommissies aangaande het NSU. Tenslotte legde u ook een aantal persartikels neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielprocedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat "gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z'n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn" (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.

U maakt alvast niet aannemelijk dat er wat u betreft sprake zou zijn van dergelijke gegronde vrees voor vervolging of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Allereerst moet uw stelling als zou u in de Duitse Bondsrepubliek politiek vervolgd zijn door diverse instanties uit binnen- en buitenland, worden tegengesproken. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat de vervolgingen die u verhaalt of vreest, op enigerlei wijze zouden zijn gemotiveerd vanuit een door u aangehangen of u toegedichte politieke opvatting. Uit uw verklaringen blijkt allereerst duidelijk dat alle door u aangehaalde vervolgingsdaden terug te leiden zijn tot het besef in hoofde van uw vervolgers dat u bezwarende informatie heeft over hun betrokkenheid bij criminele activiteiten of minstens nalatige handelingen. Zo gaf u aan dat Richard Schmittinger u vervolgde omdat u weet heeft van zijn criminele activiteiten met uw vader, en omdat hij ten onrechte dacht dat u hem in problemen had gebracht in verband met de criminele activiteiten die hij had samen met uw vader. Toen Schmittinger uiteindelijk besepte dat u niets te maken had met de problemen die hij had, kon hij niet meer terug: hij bleef u vervolgen om te vermijden dat zijn eigen opdrachtgevers hem zouden gaan viseren omwille van de inschattingsfout die hij naar u toe had gemaakt (CGVS II, p.10-11, 12, ; schriftelijke verklaring p.7, 15). Aangaande de vervolging door de Duitse autoriteiten verklaarde u dan weer dat zij u vervolgden deels om te zorgen dat hun eigen illegale praktijken niet aan het licht zouden komen (betrokkenheid bij de illegale drugs- en wapenhandel van uw vader en Schmittinger, betrokkenheid bij de aanslag van Lockerbie, betrokkenheid bij extreemrechtse middelen, betrokkenheid bij diverse moorden, ...), deels omdat Schmittinger hun opdracht had gegeven om u te helpen vervolgen (CGVS II, p.10, 12; schriftelijke verklaring p.7-9, 15, 16-17, 18-19). Geen van de hierboven opgesomde vervolgingsmotieven kan op enigerlei wijze worden geassocieerd met enige bestaande of geïnduceerde politieke overtuiging in uw hoofde als vervolgingsmotief. De vastgestelde vervolgingsmotieven zijn duidelijk van gemeenschappelijke aard. U gaf elders ook aan dat u nooit enige politieke activiteiten heeft ontplooid, gaf ook aan nooit actief te zijn geweest in enige organisatie (CGVS vragenlijst dd.14.02.2018, p.2; CGVS I, p.6). Evenmin kan worden weerhouden dat er u enige bescherming zou zijn onthouden omwille van uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging dan wel het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat bovenstaande vervolging vaak net de vorm aannam van een belemmerde of verhinderde toegang tot rechtsbescherming: enerzijds een moedwillige en onterechte criminalisering via gefabriceerde strafrechtelijke veroordelingen, anderzijds het systematisch en illegaal negeren of afwijzen van beroepsschriften en briefwisseling als aspect van dezelfde georganiseerde vervolging van uw persoon. Bij afwezigheid van een van de in de Vluchtelingenconventie opgesomde vervolgingsmotieven in uw asielverklaringen moet dan ook worden geoordeeld dat de door u verklaarde vervolgingsvrees vreemd is aan de Vluchtelingenconventie.

Voor wat betreft de inschatting van enig reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, zij allereerst erop gewezen dat het beeld dat u schetst van de machtsverhoudingen in uw land van herkomst niet strookt met informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratief dossier werd gevoegd. Meer bepaald blijkt uit uw verklaringen dat u meent dat er gedurende decennia vervolgingsdaden tegen u werd gesteld door diverse vertegenwoordigers van buitenlandse mogendheden en van een veelvoud aan Duitse gerechtelijke, politieke en beleidsmatige instanties. De vervolgingsdaden waren hetzij fysieke moordaanslagen door individuen hetzij gefabriceerde strafrechtelijke veroordelingen, of administratieve pesterijen en provocaties, waarbij men een toevlucht nam tot overtredingen van de procedurele regelgeving, vervalsing van bewijsmateriaal en gerechtelijke documenten, en valse getuigenissen. Naar uw inschatting hadden deze vervolgingen een georganiseerd karakter en speelde Richard Schmittinger hierin een belangrijke aansturende rol in (CGVS II, p.3, 9-13 ; schriftelijke verklaring p.4-5, 12, 15, 16-17, 21). Deze man onderhield hiertoe nauwe contacten met diverse bewindslui en

vertegenwoordigers van de Duitse veiligheidsdiensten, en oefende ook macht uit over de hoogste politieke vertegenwoordigers, in de vorm van afpersing. Welnu, deze inschatting kan niet worden gevolgd. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt immers dat de Duitse Bondsrepubliek een sterke rechtsstaat is waarbij het wettelijk kader beantwoordt aan de belangrijkste internationale criteria, en waarbij er sprake is van een deling van de macht onder de verschillende staatkundige instellingen in overeenstemming met het grondwettelijk kader. Politiek is het land een grondwettelijk verankerde democratie, waarbij regelmatig verkiezingen worden georganiseerd op diverse niveaus, verkiezingen die steeds als vrij en eerlijk worden aanzien. Ook uit de politieke praktijk blijkt dat meerdere politieke partijen en prominenten elkaar doorheen de jaren via democratische vertegenwoordiging hebben opgevolgd in beleidsbepalende posities. Verkozen volksvertegenwoordigers nemen in Duitsland deel aan de parlementaire besluitvorming zonder ongeoorloofde beïnvloeding. In de wetgevende vergadering bestaat een open parlementaire debatcultuur, waarover de media vrij kan rapporteren. Om reden van het autoritaire verleden van het land, heeft de Duitse wetgever grondwettelijke mechanismen ingevoerd die de installatie van dergelijk autoritair regime moeten verhinderen. Duitsland is daarbij een federaal georganiseerd land waarbij de macht van het federale niveau beperkt is tot de bevoegdheden waartoe de wetgeving het expliciet mandateert. Duitsland kreeg daarbij ook een positieve beoordeling voor wat betreft corruptiegevoeligheid. Burgerlijke autoriteiten hadden effectieve controle over de veiligheidsdiensten. De rechterlijke macht toont zich in de praktijk onafhankelijk ten aanzien van de uitvoerende macht. Deze onafhankelijkheid is ook verankerd in de Duitse grondwet. Nergens in verslagen van mensenrechtenorganisaties wordt trouwens enige melding gemaakt van politieke gevangenen of arrestanten. Nationale en internationale niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties ontplooiden daarbij hun activiteiten van research en toezicht zonder enige restrictie vanwege de Duitse overheid. Gegeven deze informatie over de diverse politieke instellingen, het gerechtelijk apparaat en de politionele instanties in de Duitse Bondsrepubliek, kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat er in uw geval sprake zou zijn van een omvattende en langdurige vervolging waarbij de diverse vertegenwoordigers en instanties van politie en veiligheid, gerechtelijke instellingen, op georganiseerde wijze samenwerken om u wederrechtelijk te vervolgen. Evenmin geloofwaardig is dat de door u genoemde Richard Schmittinger – die overigens intussen, rekening houdend met uw verklaring dat hij sedert einde de jaren vijftig met uw vader criminele activiteiten zou hebben ontplooid (schriftelijke verklaring p.7), indien nog in leven, minstens in de negentig jaren oud zou moeten zijn – het geheel van de genoemde diverse instanties langdurig en tot op heden heeft kunnen aansturen of beïnvloeden, zoals u wel meent te moeten aannemen.

De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het georganiseerd karakter van de door u verklaarde vervolging door diverse Duitse en buitenlandse autoriteiten, al dan niet aangestuurd door Richard Schmittinger, is van belang gezien u het vermeende georganiseerde en omvattende karakter van de opeenvolging van gefabriceerde veroordelingen en verwerpingen van de door u geuite bezwaren, aangrijpt als argument waarom het principiële geen zin zou hebben om rechtsbescherming te zoeken tegen de door u ervaren vervolgingen. U geeft zelfs aan dat de rechtsstaat in uw geval moedwillig buiten werking is gezet (schriftelijke verklaring p.4-5, 21). Gezien niet geloofwaardig is dat de Duitse politieke, politionele en rechterlijke instanties u op omvattende en georganiseerde wijze wederrechtelijk zouden vervolgen, kan dit door u geuite beletsel om een beroep te doen op bescherming niet worden gevolgd. Uit de door u neergelegde stukken en uw verklaringen blijkt dat u alvast toegang had tot de middelen van rechtsbescherming die u wettelijk ter beschikking staan in Duitsland. Met name voor wat betreft uw laatste veroordeling dd.11.04.2014 blijkt uit de door u neergelegde stukken dat u de gelegenheid heeft benut om bij het federale gerechtshof (Bundesgerichtshof) beroep in te dienen (cd-rom documentnummers 127-138) tegen de veroordeling door de rechtbank van eerste aanleg in Lüneburg (cd-rom documentnummers 21-63), beroep dat op gemotiveerde wijze werd afgewezen (cd-rom documentnummers 144-147, 150-152). Uit deze vaststellingen blijkt reeds dat u ruim toegang had tot de door de wetgever voorziene beroepsmogelijkheden. Ook inzake de besluiten van de strafuitvoeringsrechtbank heeft u de mogelijkheid benut om beroep aan te tekenen. Daarenboven moet erop worden gewezen dat u zonder aannemelijke verklaring heeft nagelaten om de voorziene beroepsmogelijkheden inzake uw laatste veroordeling van 11.04.2014 uit te putten. U gaf zelf aan dat u niet in hoger beroep bent gegaan bij het Duitse federale Grondwettelijk Hof (Bundesverfassungsgericht) ofschoon u wel meende dat er in uw geval sprake is van procedurele overtredingen, als ook misdrijven in casu valse getuigenissen en vervalste bewijselementen. U gaf aan dat u zulks niet heeft gedaan omdat u daarvoor een advocaat meent nodig te hebben, en dat de Duitse overheid u geen pro deo advocaat heeft toegestaan, hoewel u meent daar recht op te hebben, gezien u geen geld heeft om dergelijke advocaat te betalen (CGVS II, p.7; schriftelijke verklaring p.21). Welnu, het CGVS stelt in casu wel vast in uw eigen verklaringen dat u minstens mede-eigenaar bent van het huis dat u heeft bewoond in Colditz sedert uw vrijlating (CGVS I, p.6; schriftelijke verklaring p.22), en dat

u bijgevolg niet kan worden aanzien als geheel verstoken van financiële middelen. Bijgevolg kan het door u genoemd beletsel om een beroep te doen op een advocaat, niet onoverkomelijk worden genoemd, en dient te worden geoordeeld dat u een reële toegang had tot de beroepsprocedure voor het federaal Grondwettelijk Hof. Deze vaststelling alleen al geeft er aanleiding toe uw asielaanvraag ten aanzien van de definitie van subsidiaire bescherming ongegrond te verklaren.

Daarbij dient het opmerkelijk te worden genoemd dat u, met betrekking tot de beroepsprocedure bij het hoogste federale gerechtshof (Bundesgerichtshof), aangeeft dat het beroepsschrift tegen uw strafveroordeling van 11.04.2014, tekortkomingen bevatte en dat zulks buiten uw wil en invloed om zou zijn gebeurd. Meer bepaald stelde u dat het door advocaat K. (...) opgestelde beroepsschrift opvallend kort was, alvast niet de lijst met 50 onregelmatigheden weerspiegelt die u zelf had opgesteld en hem had toegestuurd, en bovendien fouten bevatte. U had er echter geen verklaring voor waarom niet alle door u aangehaalde onregelmatigheden opgenomen waren in dit verzoekschrift. Op de vraag of het niet gebruikelijk is dat deze advocaat K. (...), die door uw eigenlijke advocaat B. (...) voor deze beroepsprocedure was ingeschakeld omdat die meer gespecialiseerd zou zijn in dergelijke beroepen, voor effectieve indiening van het beroep het verzoekschrift zou overlopen met de advocaat die uw dossier van in het begin opvolgde, gaf u aan niet eens te weten of zulks gebruikelijk is, en niet eens te weten of deze advocaat hiertoe effectief voorafgaande ruggespraak had gezocht met uw eigen advocaat in verband met uw zaak (CGVS II p.18). Gezien u meent dat u reeds 25 jaar vervolgd wordt onder andere in de vorm van gefabriceerde veroordelingen, gezien u meent dat ook in uw laatste en zwaarste veroordeling een veelvoud aan procedurale overtredingen, vervalsing van bewijsmateriaal en valse getuigenissen geleid hebben tot uw onterechte veroordeling, kan het niet aannemelijk worden genoemd dat het u niet duidelijk is waarom advocaat K. (...) een opvallend kort verzoekschrift zou hebben ingediend, en of deze advocaat hiertoe overleg heeft gepleegd met uw eigenlijke advocaat. Deze vaststellingen laten dan ook des te minder toe enige gevolgtrekking te maken in de zin van een vermeend verhinderde toegang tot de voorziene beroepsmogelijkheden.

In het verlengde van de vastgestelde mogelijkheden om beroep aan te tekenen tegen de vermeend onterechte gerechtelijke vervolgingen die u verklaart te hebben geleden, moet in het algemeen ook worden gewezen op de informatie in uw administratief dossier waaruit blijkt dat intussen reeds twee parlementaire onderzoekscommissies van het Duitse federale parlement en verder ook onderzoekscommissies van zeven Duitse deelstaten zijn gewijd aan de aan het NSU toegeschreven misdaden, en het mogelijk nalatige en mogelijk zelfs criminele optreden van elementen van de bevoegde overheidsdiensten ten aanzien van het NSU. U zelf bent ook via G.S. (...) ter sprake gekomen in de tweede federale parlementaire onderzoekscommissie en u bent persoonlijk gehoord door de parlementaire onderzoekscommissie van het parlement van Baden-Württemberg. Dit alles wijst alvast op een ruime bereidheid van de Duitse politiek om eventuele wanpraktijken in dit kader aan het licht te brengen en te remediëren, en bevestigt de inschatting dat u wel degelijk een reële mogelijkheid heeft tot het vinden van rechtsbescherming.

Tenslotte moet erop worden gewezen dat u van diverse essentiële aspecten van uw asielproblematiek geen bewijs aanlevert. Zo blijkt dat u geen bewijs heeft van de verschillende moordaanslagen op uw persoon. De enige mogelijkheid van bewijs die u nog ziet, zijn de antilichaampjes die zich nog in uw lichaam zouden bevinden als residu van de door u geleden antraxaanval in 2003 (CGVS II, p.10). Uiteraard kan zulks niet als bewijs worden aanvaard: als zulke antilichaampjes zich nog in uw lichaam zouden bevinden, kan onmogelijk eenduidig worden vastgesteld dat die zouden voortkomen uit een antraxbesmetting van vijftien jaar geleden, laat staan dat dergelijke antilichaampjes enige informatie zouden bieden over de daders of omstandigheden van dergelijke besmetting. Een schriftelijk bewijs van deze aanslagen heeft u evenmin gezien u indertijd heeft nagelaten hierover klacht in te dienen bij de politie (CGVS II, p.10). U biedt evenmin enig bewijs van de bezwarende informatie die u zou hebben over de medeplichtigheid van de Duitse overheid bij de criminele activiteiten van uw vader samen met Richard Schmittinger (CGVS II, p.11). Enerzijds verwijst u naar de diverse bankrekeningen van uw vader, waarvan u sedert diens overlijden de enige erfgenaam zou zijn, en die bewijs zouden bevatten van de betrokkenheid van diverse regeringen bij de criminele activiteiten van uw vader en Richard Schmittinger. U heeft luidens uw verklaringen echter geen toegang tot of kennis van deze bankrekeningen (CGVS II, p.11-12). U levert ook geen bewijs dat uw broer inderdaad heeft afstand gedaan van zijn erfdeel waardoor u de enige erfgenaam zou zijn van de bankrekeningen van uw vader. Anderzijds wijst u op het bestaan van uw autobiografie, waarin u alle bezwarende informatie zou hebben verzameld en die u in 2006 aan diverse diensten en politici zou hebben gestuurd (CGVS II, p.12, 15). Echter claimt u dat deze autobiografie is verloren gegaan toen uw computer in onderzoek was bij de politie in het kader van uw laatste strafveroordeling. Evenmin levert u bewijs van het bestaan of het professionele profiel van Richard Schmittinger. Ook van de door u vermelde honderden uren audio-opnames van uw gesprekken met J.R. (...) legt u geen begin van bewijs neer.

Gezien deze en voorgaande vaststellingen blijkt uit uw verklaring niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde documenten zijn niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen vermogen te beïnvloeden of weerleggen. Uw internationaal paspoort, uw identiteitsbewijs, diploma, verzekeringskaart, en vaarbewijzen bieden enkel persoonlijke identiteitsgegevens maar bevatten geen informatie aangaande de door u verklaarde vervolgingsproblemen.

De documenten die u op 27.03.2018 naar het CGVS heeft doorgestuurd via een internetlink per mail, en die op een cd-rom in uw administratief dossier zijn bewaard, bevatten behalve een voorblad, een inhoudstafel en een schriftelijke verklaring aangaande uw asielmotieven, dewelke in de motivering hierboven werd betrokken, een grote verzameling aan gerechtelijke beslissingen, briefwisseling, verzoekschriften, telkens in verband met uw strafrechtelijke veroordeling van 11.04.2014, inclusief de afhandeling door de strafuitvoeringsrechtbank en andere diensten na uw vrijlating, verder brieven van u over uw problemen, gericht tot het parlement van Niedersachsen, aan de minister-president en de minister van justitie van de deelstaat Niedersachsen, als ook de antwoorden van deze vertegenwoordigers (cd-rom documentnummers 1-152, 204-681, 745-746). Tenslotte bevat deze cd-rom nog aanbevelingen dd.22.08.2013 van de 2de onderzoekscommissie van de Duitse Bondsdag vd 17de legislatuur inzake de NSU, alsook een protocol van het getuigenverhoor dd.13.09.2012 voor deze onderzoekscommissie van G.S. (...), onder andere over u (codenaam Erbse), alsook stukken uit het onderzoek van de bijzondere parlementaire commissie van het parlement van Baden-Württemberg over hetzelfde thema (cd-rom documentnummers 153-203, 682-744). Voor wat betreft de documenten in verband met uw gerechtelijke veroordeling van 11.04.2014, en uw briefwisseling daarrond, blijkt, zoals hierboven is aangehaald, dat u toegang had tot de voorgeschreven beroepsmogelijkheden en dat de door u ingediende beroepen conform de geldende regelgeving werden behandeld. Bijgevolg bevatten deze stukken niets dat de hierboven verzamelde vaststellingen vermag te beïnvloeden of weerleggen. Uit de documenten in verband met parlementaire onderzoekscommissies, federaal en in Baden-Württemberg, blijkt alvast niet dat u daadwerkelijk door de Duitse veiligheidsdiensten of derden zou zijn vervolgd omwille van wat u verklaart te weten over de extreem-rechtse middens in Duitsland, en de verhouding tussen deze middens en de veiligheidsdiensten. Het door u neergelegde videobestand (Deutschland Vorbild oder Trugbild?, cfr cd-rom in het administratief dossier), zonder vermelding van een auteur, is een video-dissertatie, uitgaande van het CODOH, het Committee for Open Debate on the Holocaust, een organisatie die zich luidens de eigen website inzet voor elkeen die 'voorbehoud maakt bij het orthodoxe Holocaust-narratief.' Het videobestand uit twijfels bij de reputatie van de Duitse rechtsstaat, en meent te moeten wijzen op een te grote machtspositie van Duitse rechters, onder andere op het punt van het aanvaarden en beoordelen van aangeleverde bewijselementen, waardoor met name aangeklaagde revisionisten niet in de mogelijkheid zijn om bewijselementen aan te brengen voor de verklaarde juistheid van hun opvattingen. In dit videobestand wordt alvast geen verwijzing gemaakt naar uw persoonlijk vervolgingsrelaas. Bijgevolg is dit videobestand niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen inzake uw asielrelaas vermag te weerleggen. De in deze videodissertatie uitgewerkte inschatting van de Duitse rechtsstaat wordt alvast niet weerspiegeld in de hierboven aangehaalde informatie over de rechtszekerheid in de Duitse Bondsrepubliek.

De door u tijdens het gehoor van 22.03.2018 neergelegde persartikels, zij het in papieren versie of op een door u neergelegde memory stick (niet alle bestanden op deze stick lieten zich evenwel openen) (Mossad, der NSU und Informant 'Erbse'; Zweifel am Ex-Verfassungsschützer; Erfuhr der Verfassungsschutz in Baden-Württemberg doch 2003 von NSU?; V-Mann soll zur Lüge gedrängt worden sein; NSU-Informant bestätigt Aussagen eines ex-Verfassungsschützers, die er bisher bestritt!; Staatliche Schweigepflicht; convocatie dd.15.07.2015 door het federaal parket, als getuige in verband met het NSU; Ausschuss berät nicht öffentlich; Heiligs Familie fehlt das Vertrauen; Untersuchungsausschuss beklagt Vertrauensverlust; Regierungsvertreter müssen draussen bleiben; Geheime Kommunikation) maken alle melding van het feit dat u tijdens uw getuigenis dd.16.03.2015 voor de parlementaire onderzoekscommissie van Baden-Württemberg over het NSU had aangegeven dat u – anders dan wat de voormalige lokale medewerker van de staatsveiligheidsdienst, G.S. (...), toendertijd beweerde – in 2003 hem geen melding had gemaakt van het bestaan van het NSU en van concrete leden van deze organisatie; dat u later via de pers op deze verklaring terugkwam en corrigeerde dat u in 2003 wel degelijk concrete informatie had gegeven over het NSU en concrete leden van deze organisatie, dat u beweerde dat u tegenover de parlementaire discussie op 16.03.2015 anders had verklaard omdat u door medewerkers van de staatsveiligheidsdienst bedreigd zou zijn geweest met de melding dat uw gesprek met G.S. (...) in 2003 geheim moest blijven; dat u kort na de door u in de pers verklaarde aanpassing van uw verklaringen over uw informatie-overdracht over het NSU door onderzoekers van het federale parket als getuige bent verhoord; dat de onderzoekscommissie in Baden-

Württemberg daaropvolgend heeft beslist om leden van de onderzoekscommissie die tegelijk regeringslid zijn, bij sommige getuigenissen over mogelijke wanpraktijken bij uitvoerende instanties te weren. Deze artikels bewijzen enkel dat u weldegelijk deze opeenvolgende verklaringen heeft gedaan aangaande enige informatie-overdracht door u, en aangaande de verklaarde bedreiging door medewerkers van de Duitse staatsveiligheidsdienst. Deze artikels bieden echter geen verduidelijking over het waarheidsgehalte van deze verklaringen door u. Bijgevolg zijn deze artikels niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen vermogen te beïnvloeden.

De weblink Torsten O. Eyes Wide Shut verzamelt op een website van een journalist een aantal artikels en web links over het NSU-onderzoek en de rol van door u gedane verklaringen hierin. De webpagina biedt alvast geen objectieve informatie over de door u verklaarde vervolgingsproblemen in Duitsland en vermag dan ook niet bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden.

Tenslotte verhalen twee persartikels (NSU-Zeuge in den Niederlanden festgesetzt; NSU-Zeuge nach Deutschland abgeschoben) het verloop van uw asielaanvraag in Nederland. Deze stukken verhalen het optreden van de Nederlandse autoriteiten inzake uw toenmalige asielaanvraag maar bieden geen nieuwe informatie aangaande de door u verklaarde vrees jegens de autoriteiten of particuliere personen in Duitsland.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 4° van de Vreemdelingenwet."

1.2. Verzoeker formuleert in het verzoekschrift een aantal opmerkingen over en doet een aantal toevoegingen aan het in de bestreden beslissing opgenomen feitenrelaas.

Hij stelt dat in dit feitenrelaas in de tweede paragraaf niet wordt weergegeven wat hij heeft gezegd. Hij doet gelden:

"In deze paragraaf wordt niet weergegeven wat hij gezegd: Heeft gezegd dat sinds 30 jaren Immers opnieuw illegaal en onrechtmatig strafprocedure Geleefd heeft met valse beschuldigingen met : Opgestelde of valse misdaden. De vervolging Op initiatief van de Mossad Resident Schmittinger ook initiatief Voor een deel op initiatief van de Duitse autoriteiten is correct De dossiers van deze procedure bewijst Politie mannen procureurs van de openbaar Ministerie Magistraten van de rechtbank hebben Onwettelijk Gewerkt, de grondwet Gebroken en zware misdaden gemaakt. (valse Bewijsmiddelen geproduceerd). Dit is gedocumenteerd in deze dossiers. Verwijst Volkov verwijst ook voor zijne horing en de schriftelijke verklaringen in het kader van zijn asielaanvraagEen".

Over de derde paragraaf in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, stelt verzoeker:

"Het weergegeven in feite relaas is niet correct. Beroeper heeft gezegd Dat zijn vader samen met Schmittinger in het eind van de jaren 1950 Een en organisatie van drugshandel gegrond hebben. Er is niet juist eerder deed met de steun van de KGB gedaan was. Het contact door het KGB gebulder eerst 1972. Mijn vader is 1972 naar Moskou gereisd heeft en contract met de KGB gesloten.

Beroepstr denkt dat het commissariaat deze zaak neemt met de nodige zorg en nauwkeurigheid bewerkt heeft, en dat zijn recht op juridische horing niet gerespecteerd wordt.

Betreft de bankrekeningen: De transactielist bewijst de realiteit van de transactie. Die geïmpliceerde personen, die met mijn vader In verbinding waren, hebben nu schrik dat deze informatie publiek werden. Verzoekster weet niet de banken en de Bankrekeningen noemer . Hij zoekt. Tot het eind van zijn gevangenisstraf hebben personen (gemaskeerd als normale gevangenen) maar gestuurd van de Bundesnachrichtendienst met verzoekster gepraat over geld en rekeningen. (H.B. (...) en andere). Deze informatie heeft het commissariaat niet niet opgemerkt en niet verwerkt In het bestreden beslissing."

Betreffende de vierde paragraaf in het feitenrelaas geeft verzoeker aan:

"De heer O. (...) heeft aan het commissariaat meegedeeld dat de heer D. (...) en de Duitse W.M. (...) (ook agent van het Mossad) op 28 februari 1986 in Stockholm aanwezig geweest zijn en dat M. (...) de moord aan Olof Palm heeft met eigen ogen gezien. Deze personen hebben samen op 10 oktober 1987 in Genève de bekende Duitse politicus dr. Uwe Barschel vermoord,

De heer O. (...) heeft verklaard dat Schmittinger gevraagd heeft dat en gewonden bomb bij PFLP terroristen (en niet zoals in het beslissing geschreven PLO terroristen) onderzoek door de Duitse autoriteiten te verkrijgen. Het is een bomb met barometer tijd inschakeling. Het bouwplan hebben de PFLP terroristen van het Mossad gekregen. Het BUNDESKANZLERAMT heeft de aanvraag overlaten voor onderzoek goedgekeurd. Agenten W.M. (...) heeft dit geasserveerde stuk bij Bundeskriminalamt afgehaald, Daarnaar is deze aan het Mossad gegeven bomb gebruikt worden voor uitvoering van het terreuraanslag op het vliegtuig PAN AM over Lockerbie. De bomb was ingezet met hulp van W.M. (...),

Deze metverandwoordelijkheid maakt het Bundeskanzleramt kwetsbaar. De invloed van het Mossad op de Duitse politiek is in het gevolg en daarom machtig geworden

Heer O. (...) informeerde 1995 US militair secret service in Stuttgart. Het informatiemateriaal word gecontroleerd en is juist. Niets gebeurde.

1999 was en procedure tegen de Libische geheime dienst in de loop. Wanneer de Libische agenten problemen hebben konden deze beroep doen op heer O. (...) om te bewijzen dat de Libische geheime dienst niet geïmpliceerd is. Verzoeker was bereid zijn informatie over te maken verzoeker heeft de Amerikaanse geheime dienst geïnformeerd . Dit was bekend voor Bundeskanzleramt"

Met betrekking tot de vijfde paragraaf in het feitenrelaas, verklaart verzoeker:

"Heer OGERSCHNIG Is ziek en verkrijgt een speciale dieet. Dit maakt eerst mogelijk eten te manipuleren. Bij normaal eten was dit niet mogelijk."

Over de zesde paragraaf in het feitenrelaas, doet verzoeker gelden:

"Het commissariaat heeft de gegeven informatie is niet nauwkeurig bewerkt.

In Duitsland is het feit dat de informatie over het Nationalesozialistische ondergrond terreur organisatie ook voor de 4e november 2011 existeert hebben en dat dit bekend was door de veiligheidsdiensten politiek schandaal. Het BUNDESAMT FÜR VERFASSUNGSSCHUTZ wenst manipulatief te vermijden dat deze informatie in het publiek bekend word

Omtrent de zevende paragraaf in het feitenrelaas, voert verzoeker aan:

"deze feiten relaas is correct maar heel sterk verkort in vergelijking met dat wat hij aan het commissariat gezegd heeft."

Aangaande de achtste en de negende paragraaf in het feitenrelaas, stelt verzoeker:

"deze feiten relaas is correct maar heel sterk verkort gezien dat wat hij bij commissariaat gezegd heeft. Het bedreigende door medewerker van het VERFASSUNGSSCHUTZ toende duidelijk het doel deze door verzoeker in 2003 bekend gemaakte feiten geheim te houden. Het verhouden van de autoriteiten was illegaal. De vervolging van de persoon van verzoeker is zonder twijfel duidelijk."

Aan de tiende paragraaf in het feitenrelaas voegt verzoeker toe:

"De magistraat van het parket is de hoofd -procureur uit Celle. Free is de hoogste medewerker".

De overige feiten werden volgens verzoeker correct maar "geheel gekort" weergegeven in de bestreden beslissing.

2. De in het verzoekschrift aangevoerde middelen en elementen

2.1. Verzoekers betoog in zijn in bijzonder slordig en in uiterst gebrekkig Nederlands opgestelde verzoekschrift *"Hoeger beroep in volle rechtsmacht tegen beslissing van de CGVS van niet inoverwegingname van asielaanvraag"* over zijn procedurele noden:

"verzoeker heeft meerdere keren bij het commissariaat gevraagd voor bijtrekking raadpleging van een in Duits recht gespecialiseerde deskundige voor evaluatie .

Dit is belangrijk .

Deze deskundige persona aan het commissariaat expliceert welke wettelijk regels verkracht worden op basis van documenten in het voorgelegde dossier De ambtenaar van het commissaris heeft niet de noodzakelijke juridische kennis om te oordelen.

Verzoeker heeft dit duidelijk geuit gedurende het interview".

Vervolgens voert verzoeker aan:

"mijn verklaring in het kader van het interview voor het commissariaat generaal en in mijn schriftelijke verklaringen, heb ik duidelijk uitgelegd dat ik in het verleden illegaal en tegen het bestaande recht in Duitsland vervolgd word voor de rechtbank . Ik was vastgehouden in gevangenis .

Mijn gezondheid heeft zware schade genomen

In het gevangenis was ik gedwongen in 2009 werk te doen met ongezond houdtprotectie , zonder adem protectie. Daardoor ben ik langdurend ziek geworden met een definitieve allergie

Ik heb gezegd dat hij rechtsmiddel :beroep niet correct afgehandeld worden is Ben vogelvrij . Heb geen rechte in Duitsland En alle bezwarede mogelijkheden Zijn compleet uitgeschakeld.

Ik heb duidelijk gezegd dat wanneer ik naar Duitsland terug ga , ik opnieuw illegaal onmiddellijk vervolgd werd .

Ik vrees onschuldig illegaal onwettelijk op nieuw opgesloten te worden, Dit is mijn vrees Dit is gemakkelijk te verstaan .

(...)

Ik heb heel duidelijk gemaakt welke vrees en welke risico bestaand voor mij bij terugkeer naar Duitsland.

Ik bekwaam geen steun door en sociaal arbeider naar ingediende vraag voor internationale beschermingsstatus

Ik was gedurende 14 dagen naar asielaanvraag zonder dak en zonder geld in Brussel op straat .

Verder bevat het brief van fedasil en fout . Zij hebben geschreven dat en EU buitenlander naar drie maanden eerst sociale hulp verkregen kan. Dit was niet juist een ik was zonder logies en zonder medische hulp.

14 dagen later ben ik naar Eupen . Het OCMW van Eupen heeft het recht op hulp van de eerste dag aan naar indienen van de asielaanvraag vastgesteld . Hulp word verleend vanaf 7 februari 2018. Sinds dit datum huur ik een kamer.

De feite dat ik gedurende 14 dagen in januari op de straat leefde veroorzaakte zware Bronchitis combineert met bestaande artrose veroorzaakte veel pijn in mij lichaam .

Mijn lichaam was zwaak ik leid onder FETTSTOFFWECHSEL Ziekte zodat ongenoegen eigen warmte geproduceerd ook oorzaak voor de verkouden . Meerdere weken heb ik gebruikt voor herstel .

In het gevolg van geen hulp door sociaal werker, en gevolg dat EU buitenlander zonder informatie zijn , heb ik geen advocaat opzoeken kunnen gedurende de procedure interview bij hey commissariaat generaal

Met de bijstand van advocaat was het beter mogelijk duidelijk de situatie van politieke vervolging in duitlang in mij zaak te expliceren, en ook de gevaar voer mij bij terugkeer naar Duitsland .

Ik ben zwaar getraumatiseerd.

Dit kan objectief vastgesteld worden .

het is noodzakelijk hulp te hebben voor een onderzoek voor te leggen."

Verzoeker gaat voorts in op de bestreden motivering inzake de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij betoogt:

"Zonder hulp van een advocaat weet ik niet juist de feiten te formuleren zo dat deze wettelijk zin hebben in het kader van een asielaanvraag .

De feiten zijn verder te onderzoeken naar correcte exposé .

Mij politieke overtuiging is democraat Ik heb in mijn leven alle criminele activiteiten van andere mensen aan de autoriteiten gemeld .

ik werd vervolgd om dat de autoriteit wensen deze zaak van vroege informatie die ik gemaakt heeft te manipuleren . Uit deze reden ben ik nu vervolgd . Dit zijn politieke redenen".

Vervolgens voert verzoeker, inzake het Duitse rechtssysteem en de invloed van R.S., aan:

"Die informatie weergegeven door commissariaat generaal baseren op Algemene Inlichtingen van de Duitse autoriteiten. Het commissariaat generaal zegt dat deze informatie het niet aanneembaar maken dat de feitelijke relaas van verzoeker de realiteit is. Deze informatie In dit beweren van het commissariaat zijn van algemene karakter.

Het commissariaat heeft niet de voorgelegde Dossier in casu Geëxamineerd .

Het is noodzakelijk dit te doen. Het is niet een algemene inschatting die voldoen is maar een concrete en gedetailleerde examen van de elementen.

De politieke vervolging in hun landen zoals Duitsland is heel zwaar herkenbaar en niet eenvoudig te herkennen. De vervolgd heeft grote problemen om zijn in de zaak duidelijk te maken en zich tegen deze vervolging te verwerven. Een globale inschatting is niet voldoende.

De mening van het commissariaat generaal dat Duitsland een goed functionerend systeem heeft is van algemene natuur.

Zeggen dat ze niet beloven dat SCHMITTINGER EN GROOTE invloed heeft en nu 90 jaar oud zijn is niet relevant.

Feit is dat verzoek nog verder onschuldig illegaal en onwettelijk vervolgd wordt. Hij heeft het recht deze vervolging te zeggen en om internationale bescherming te vragen".

Over zijn beroeps- en beschermingsmogelijkheden, doet verzoeker voorts gelden:

"Een algemene declaratie van het commissariaat dat op grond van officiële informatie het Duits rechtssysteem perfect loopt en dat alles correct gelopen is weer door verzoeker voldoende betwist.

Naar exacte precies et grondige controle van allen stukken uit dossier zwammen met context relaas is duidelijk te zien dat onrechtmatig een organiseert onrechtmatig vervolging tegen verzoeker plaats vind .

De onderzoek bezoeken gelopen is. Het commissariaat generaal heeft de opdracht in detail en exact te controleren. Dit is niet gebeurd.

Bewering dat de verzoeker voldoende mogelijkheden, en acces tot een functionerende gerechtelijke apparaat heeft, is in deze zaak feitelijk niet juist. Dit resulteert duidelijk uit de voorgelegde stukken

Een deskundigen verslag is noodzakelijk omdat de exacte evaluatie van de situatie uit de stukken gemaakt word . Het is niet juist dat de bezoeker de bewijs van de politieke redenen voor vervolging voldoende expliceren moet . Verzoeker moet bewijzen dat hij concreet in zijn land van herkomst vervolging heeft ontvangen ."

Omtrent het verzoekschrift dat door advocaat K. werd ingediend, stelt verzoeker:

"Verzoeker heeft bij het CGVS gezegd dat hij kritiek uit oefent aan Rechtsanwält K. (...) beroepsredenen. Hij gebruikt redenen die geen juridische fouten zijn . Verzoeker heb dat schriftelijk medegedeeld.

Verzoeker had geen gesprek met advocaat K. (...) hebben kunnen voeren . Verzoeker heeft om een gesprek gevraagd maar deze advocaat kwam niet hem bezoeken in het gevangenis.

Verzoeker stuurde aan RA K. (...) een lijst die 50 mogelijke juridische fouten omvat .

Verzoeker verleende ook context explicaties .

Advocaat K. (...) heeft geen rekening hiervan gehouden..

Advocaat Rechtsanwältin B. (...) zegde aan verzoeker dat advocaat K. (...) specialist voor beroepsprocedures is . Maar dit is naar ervaring van verzoeker niet het geval. Rechtsanwältin B. (...) heeft de zaak aan Ra K. (...) gestuurd.

Advocaat B. (...) verklaarde an verzoeker dat ze verschillende keren probeerde met advocaat K. (...) contact te hebben maar zonder resultaat .Hij reageerde niet op aanroep per telefoon en ook niet op E-Mails .

Zo ontstaan een anormale situatie , Zonder mogelijkheid voor invloed door verzoeker .

Het commissariaat generaal vermoedt dat verzoeker zijn rechten op verdediging gebruiken had kunnen .

Het commissariaat vermoed ook dat verzoeker genoeg mogelijkheden voor indienen van rechtsmiddelen beschikte .

Dit is in concreto niet het geval. De talrijke stukken bewijzen dit.

Het ingediende rechtsmiddelen is geen juridische fout. Verzoeker was zonder mogelijkheid iets te veranderen of aan te vullen.

In het Duitse wet is geldig dat een slechte verdediging geen beroeps reden is."

Betreffende de parlementaire onderzoekscommissies, verklaart verzoeker:

"Parlementair onderzoek over de activiteiten van de nazistische NSU Hebben bewezen dat de Executive Duitse autoriteiten Massief de onwaarde gezegd hebben. Resultaten van deze onderzoek zijn bewijs dat in Duitsland Onregelmatige dingen door de autoriteiten gebeuren.

De bedreiging van persoon door Verfassungsschutz zijn ook een bewijs.

Daar zijn elementen over die het gebeurt te zwijgen En elementen die bewijzen dat het niet rechtsstaatkijk gehandeld woord.

Het commissariaat voor vluchtelingen en statelozen sluit uit Openbaar toegankelijke documentatie dat het t vervolging tegen mijn persoon niet bestaat.

Dit is onjuist, met andere woorden vals."

Waar hem een gebrek aan bewijzen wordt verweten, betoogt verzoeker:

"Voor de moordaanslagen op zijn persona heeft hij geen bewijs. Maar dit is in de natuur van deze zaak.

In de tijd om 2003 wordt op mij uit versteekt plaats geschoten.Ik heb het projectiel niet vinden kunnen. Ik heb de politie niet verwittigd. Sinds 15 jaar was ik al vervolgd.

Milzbrandinfectie (ANTRAX)

De dader hebben geen explicatie gelaten. Het commissariaat generaal vraagt voor nauwkeurige bewijselementen maar dit is heel ongemakkelijk bij deze haard van agressie.

Ik heb de bankrekeningen nog niet opwindend kunnen. De afdoening is de gratie van geld van mijn vader volwaardig deze informatie. Ik heb geen mogelijkheid iets daarentegen te doen, ik heb geen middelen voor advocaten te betalen.

Het commissariaat generaal verklaard ik heb geen bewijs dat mijn broer op zijn Erfdeel Uitgeslagen heeft. De bewijs is de voorgelegd "Erbschein".

Dit is de nieuwe de bewijs dat het commissariaat generaal de zaak niet nauwkeurig onderzoek heeft.

Het commissariaat generaal verklaart ik heb geen professionele en geen personele profiel van Schmittinger presenteert.Ik versta niet waarom dit noodzakelijk is.

Hij heeft andere redenen van de Mossad en heeft een grote invloed op de Duitse autoriteiten. Dit is gevolg van de medewerking van het Bundeskanzleramt in de voorbereiding van het Terreur attaque van Lockerbie

De audio-opnames bevinden zich in Canada. Ik ben verplicht deze zelfs af te halen Om tot heden heb ik niet de mogelijkheid gehad naar my vrijlating uit het gevangenis naar Canada te reizen, en dit is ook niet mogelijk ik heb voorwaarden naar vrijlating, iedere week tot de politie Melden moet nu is dit alle drie dagen,

Deze maatregel, die zonder zin is, bewijst dat Ik In Duitsland vervolgd wordt. Tegen mij personae Worden illegale maatregelen opgedrongen.

Een nieuwe verblijf in gevangenis was rekening houdend met de zw gezondheid van verzoeker niet Toelaatbaar."

Verzoeker voegt toe:

"In het geval van een juridische evaluatie van de voorgelegd stukken wordt het duidelijk voor het commissariaat generaal dat deze stukken heel wel de illegale en misbruikrijke Vervolging bewijzen. Dit zal zeer duidelijke zijn."

Vervolgens gaat verzoeker in op de documenten die hij via een internetlink overmaakte aan het CGVS. Daarbij betoogt hij:

"verzoeker heeft het commissariaat generaal gevraagd voor meer tijd. Deze meer tijd noodzakelijk om horen nou keurige uitbreiding van mij argumenten en mijn stukken voor te bewijzen dat ik door de Duitse autoriteiten vervolgd wordt.

De neergelegd stukken zijn juridisch te evalueren. Het commissariaat is hiertoe niet instaat. Appreciëren welke gebreke van rechtsnormen welke regels niet geacht worden en welke misdaden uit deze stukken resulteren is extrem belangrijk.

Het commissariaat generaal kan niet alleen eenvoudig verklaren dat gezien de talrijke stukken de indruk bestaat dat alles correct is.

Stukken bewijzen op meervoudige manier het niet respect van het recht op gehoor/ het recht op een correcte faire play in de loop van procedure.

Aangifte/getuigenissen voor de rechtbank van getuigen worden niet opgeschreven. De tegenbewijs is heel ongemakkelijk. Dit bewijst duidelijk ook een video opname. Uit deze opname is duidelijk kenbaar dat geen mogelijkheid op efficiënt verdediging bestaat wanneer een rechter criminele corrupt of mentaal ziek is."

Voorts gaat verzoeker in op de door hem neergelegde persartikels. In dit kader voert hij aan:

"Voorgelegde persartikel bewijzen dat personen van verzoekBekend is en ook de verhouding dat hij sinds 2003 over de NSU terroristen mededeeling gemaakt heeft U.B. (...), U.M. (...) B.Z. (...) gepraat heeft.

Duitse veiligheidsdiensten wenste niet dat dit feit en hun implicatie bekend wordt. Verzoek toch heeft deze informatie vertelt kregen door een Bundeskriminalamte ambtenaar J.R.

Verzoeker was onwettelijk vervolgd en gevangen gehouden tussen 2012 tot 2017

Procureur J. (...) heeft zijn eigen neef gebruikt voor valse beschuldigingen tegen de verzoeker. De doel van de procureur was vooral eigen illegale verhouden aftelwenken .

Andere personen wensten verzoeker op nieuw in de gevangenis vasthouden

Verzoeker leefde in deze tijd heel teruggetrokken in Landkreis(arrondissement)Celle

Vervolger hebben een moment afgepast.

De stukken bewijzen, wanneer ze exact geanalyseerd worden, dat de vervolging tegen mij niet normaal Naar rechtsstaatNorm plaats gevonden heeft. Het was een massief illegaal gehouden van politie procureur en rechtbank

Het commissariaat spreekt van de Internet site opgesteld door Journalisten Wolfgang Wenzel Eyes Wide ShuV

<https://wolfwetzels.wordpress.com/tag/torsten-o/>

Deze site spreekt van een zeker T.O. (...). Verzoekers naam is T.O. (...) –

Het commissaris-generaal heeft opnieuw niet de zaak nauwkeurig precies in concreto onderzoekt , met andere worden beoordeling zonder esprit kritiek ..

Belangrijk is dat het IMPRESSUM van deze Internet site volgende opmerking geschreven is

„Im Folgenden sind folgende Personen für nichts verantwortlich bzw. juristisch nicht mehr belangbar: Pippi Langstrumpf, Winnetou, Spiderman, Lola und Biene Maya. Weitere folgen. „

Dit beduidt dat deze Internetste niet serieus is..

Het commissaris-generaal heeft de zaak niet met de nodige zorg en kritiek behandeld".

Over de persartikels inzake zijn asielaanvraag in Nederland, verklaart verzoeker:

“Deze persartikel bewijzen dat op grond van onwettelijke invloed uit Duitsland in Nederland onwettelijk reageert word . De heel Nederlandse procedure zal kunnen aan de rechtbank voorgelegd worden . De Duitse politie heeft aan de Nederlandse politie medegedeeld dat verzoeker moet worden persona non grata verklaard en is naar Duitsland terug te sturen . Verzoeker was in Nederland aangehouden en opgesloten voor uitwijzing. Dit gebeurde op illegale wijze , zonder aangifte van wettelijke vasthouding redenen.

Dit is ook bewijs dat verzoeker in Duitsland heel massief vervolgd werd.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande om de bestreden beslissing “te annuleren en op te heffen” en aan hem de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen of de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing terecht gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vestigt weliswaar de aandacht op de reeds eerder door hem aangehaalde medische problemen en doet gelden dat hij zwaar getraumatiseerd zou zijn, doch hij brengt geen attesten bij waaruit het bestaan van enig trauma in zijner hoofde blijkt of waaruit anderszins zou kunnen worden afgeleid dat hij niet bij machte was om zijn procedure internationale bescherming op een gedegen wijze te doorlopen. Verzoeker maakte hiervan eerder daarenboven geen melding. Bij de DVZ gaf hij bij het invullen van de vragenlijst en bij het afleggen van zijn verklaringen niet te kennen dat hij ten gevolge van zijn medische problemen niet bij machte was om te worden gehoord en verklaringen af te leggen. Bovendien blijkt uit de inhoud van de voormelde stukken dat het gehoor bij de DVZ op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker ondertekende deze stukken verder uitdrukkelijk voor akkoord nadat deze aan hem werden voorgelezen in het Duits. Hiermee gaf hij aan dat de hierin opgenomen informatie juist en oprecht is en met de werkelijkheid overeenstemt. Verzoeker formuleerde voorts geen bezwaar tegen het plaatsvinden van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS. Evenmin verklaarde hij aldaar dat hij niet bij machte was om te worden gehoord en om volwaardige verklaringen af te leggen. Het tegendeel blijkt verder genoegzaam uit de inhoud van de notities van de persoonlijke onderhouden bij het CGVS. Hieruit blijkt dat deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en kunnen geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat daarenboven na om ook maar enigszins te concretiseren of aan te tonen dat, waar of op welke wijze zijn medische problemen een invloed zouden hebben gehad op zijn verklaringen of op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker laat verder uitschijnen dat hij omwille van een combinatie van zijn medische problemen en van een gebrek aan hulp de eerste veertien dagen na zijn aankomst in België geen advocaat kon raadplegen tijdens de procedure bij het CGVS. Dit betoog mist echter kennelijk feitelijke grondslag. Blijkens stuk 9 in het administratief dossier werd namelijk nog voor de oproeping voor verzoekers eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS de tussenkomst gemeld van verzoekers advocaat F.R. Aldus genoot verzoeker gedurende zijn procedure bij het CGVS weldegelijk de bijstand van een advocaat. Bovendien werd in beide oproepingen ten aanzien van verzoeker verduidelijkt dat hij zich gedurende de persoonlijk onderhoud bij het CGVS kon laten bijstaan door deze advocaat. Ook werd een faxkopie van deze oproepingen naar verzoekers advocaat verstuurd. Dient in dit kader bovendien te worden benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om zijn verdediging op een alerte en diligente wijze te regelen en om zich, zo hij dit wenst, te verzekeren van de bijstand van een advocaat.

Verzoeker stelde verder bij het CGVS dat het vanuit zijn standpunt goed zou zijn dat men via een advocaat in Duitsland inzage zou krijgen in al zijn gerechtelijke documenten omdat hij er slechts een deel van had, dat men zo naar alle documenten zou kunnen kijken en dat die documenten zo zouden kunnen worden voorgelegd aan een rechtsgeleerde zodat men zich zou kunnen beraden over alle zaken die illegaal zijn. Daaruit zou volgens hem blijken dat de vervolging tegen hem illegaal en georganiseerd is (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p.3-4). In het verzoekschrift herhaalt verzoeker dit. Het voorgaande kan echter bezwaarlijk worden gezien als een bijzondere procedurele nood in hoofde van verzoeker zoals bedoeld in artikel 48/9 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Ten onrechte tracht verzoeker met dit betoog voorts een omkering van de bewijslast te bekomen. Zo hij van mening is dat er in zijn gerechtelijke verleden in Duitsland tal van onregelmatigheden plaatsvonden vanwege de Duitse overheden en dat deze duidelijk blijken uit de betreffende documenten, is het aan verzoeker om dit aan de hand van de nodige concrete en objectieve elementen en argumenten aannemelijk te maken. Hij kan daarbij niet volstaan met de boude bewering dat dit wel duidelijk uit de neergelegde en uit andere documenten zal blijken bij nazicht door een deskundige.

3.2. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, 4° van de Vreemdelingenwet. Omtrent de toepassing van deze bepaling, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Artikel 57/6, §3, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal bevoegd is om een aanvraag tot het bekomen van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 die ingediend wordt door een onderdaan van een Lidstaat van de Europese Gemeenschappen of door een onderdaan van een Staat die partij is bij een Toetredingsverdrag tot de Europese Unie, dat nog niet in werking is getreden, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voor brengt waaruit blijkt dat hij in de voormelde lidstaat of staat zal worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade. Hiermee beoogt de wetgever het oneigenlijk gebruik van de asielpcedure, die hij veronderstelt bij onderdanen van EU-lidstaten, in te dijken. Op 26 juni 2008 heeft het Grondwettelijk Hof eveneens gesteld dat “gezien alle EU-lidstaten partij zijn bij het EVRM, er mag van uit gegaan worden dat de fundamentele rechten er niet geschonden worden, of op z’n minst dat de betrokkenen er over de nodige beroepsmogelijkheden beschikken indien dit het geval moest zijn” (GWH, nr. 95/2008, d.d. 26 juni 2008). Dit brengt met zich mee dat een verzoek om internationale bescherming in voorkomend geval niet-ontvankelijk wordt verklaard behoudens de EU-onderdaan aantoon dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat.”

3.3. Verzoeker toont in dit kader vooreerst niet aan dat hij bij een terugkeer naar Duitsland zou dreigen te worden blootgesteld aan vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker dient om de vluchtelingenstatus toegekend te krijgen overeenkomstig artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet immers aan te tonen dat hij wordt vervolgd omwille van één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 bepaalde gronden, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

In de bestreden beslissing wordt met recht gesteld dat de door verzoeker beschreven moeilijkheden en asielmotieven geen verband houden met één van de voormelde vervolgingsgronden en bijgevolg niet kunnen worden aanzien als ‘vervolging’ in de zin van het Verdrag van Genève. De motieven dienaangaande luiden als volgt:

“Allereerst moet uw stelling als zou u in de Duitse Bondsrepubliek politiek vervolgd zijn door diverse instanties uit binnen- en buitenland, worden tegengesproken. Uit uw verklaringen blijkt immers nergens dat de vervolgingen die u verhaalt of vreest, op enigerlei wijze zouden zijn gemotiveerd vanuit een door u aangehangen of u toegedichte politieke opvatting. Uit uw verklaringen blijkt allereerst duidelijk dat alle door u aangehaalde vervolgingsdaden terug te leiden zijn tot het besef in hoofde van uw vervolgers dat u bezwarende informatie heeft over hun betrokkenheid bij criminele activiteiten of minstens nalatige handelingen. Zo gaf u aan dat Richard Schmittinger u vervolgde omdat u weet heeft van zijn criminele activiteiten met uw vader, en omdat hij ten onrechte dacht dat u hem in problemen had gebracht in verband met de criminele activiteiten die hij had samen met uw vader. Toen Schmittinger uiteindelijk besepte dat u niets te maken had met de problemen die hij had, kon hij niet meer terug: hij bleef u vervolgen om te vermijden dat zijn eigen opdrachtgevers hem zouden gaan viseren omwille van de inschattingfout die hij naar u toe had gemaakt (CGVS II, p.10-11, 12, ; schriftelijke verklaring p.7, 15). Aangaande de vervolging door de Duitse autoriteiten verklaarde u dan weer dat zij u vervolgden deels om te zorgen dat hun eigen illegale praktijken niet aan het licht zouden komen (betrokkenheid bij de illegale drugs en wapenhandel van uw vader en Schmittinger, betrokkenheid bij de aanslag van

Lockerbie, betrokkenheid bij extreemrechtse middens, betrokkenheid bij diverse moorden, ...), deels omdat Schmittinger hun opdracht had gegeven om u te helpen vervolgen (CGVS II, p.10, 12; schriftelijke verklaring p.7-9, 15, 16-17, 18-19). Geen van de hierboven opgesomde vervolgingsmotieven kan op enigerlei wijze worden geassocieerd met enige bestaande of geïnduceerde politieke overtuiging in uw hoofde als vervolgingsmotief. De vastgestelde vervolgingsmotieven zijn duidelijk van gemeenrechtelijke aard. U gaf elders ook aan dat u nooit enige politieke activiteiten heeft ontplooid, gaf ook aan nooit actief te zijn geweest in enige organisatie (CGVS vragenlijst dd.14.02.2018, p.2; CGVS I, p.6). Evenmin kan worden weerhouden dat er u enige bescherming zou zijn onthouden omwille van uw ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging dan wel het behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers duidelijk dat bovenstaande vervolging vaak net de vorm aannam van een belemmerde of verhinderde toegang tot rechtsbescherming: enerzijds een moedwillige en onterechte criminalisering via gefabriceerde strafrechtelijke veroordelingen, anderzijds het systematisch en illegaal negeren of afwijzen van beroepsschriften en briefwisseling als aspect van dezelfde georganiseerde vervolging van uw persoon. Bij afwezigheid van een van de in de Vluchtelingenconventie opgesomde vervolgingsmotieven in uw asielverklaringen moet dan ook worden geoordeeld dat de door u verklaarde vervolgingsvrees vreemd is aan de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker ontwikkelt geen argumenten die een ander licht kunnen werpen op de voormelde pertinente en terechte besluitvorming. Hij beperkt zich er namelijk toe zijn eerder aangehaalde, hierboven opgesomde vluchtredenen te herhalen en boudweg te poneren dat dit wel politieke redenen zouden zijn. Hiermee ontkracht hij de voormelde, pertinente en terechte motieven niet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker voorhoudt dat hij omwille van de door hem aangehaalde vluchtredenen bij een terugkeer naar Duitsland ernstige schade zou riskeren, dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd als volgt:

"Voor wat betreft de inschatting van enig reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, zij allereerst erop gewezen dat het beeld dat u schetst van de machtsverhoudingen in uw land van herkomst niet strookt met informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij uw administratief dossier werd gevoegd. Meer bepaald blijkt uit uw verklaringen dat u meent dat er gedurende decennia vervolgingsdaden tegen u werd gesteld door diverse vertegenwoordigers van buitenlandse mogendheden en van een veelvoud aan Duitse gerechtelijke, politieke en beleidsmatige instanties. De vervolgingsdaden waren hetzij fysieke moordaanslagen door individuen hetzij gefabriceerde strafrechtelijke veroordelingen, of administratieve pesterijen en provocaties, waarbij men een toevlucht nam tot overtredingen van de procedurele regelgeving, vervalsing van bewijsmateriaal en gerechtelijke documenten, en valse getuigenissen. Naar uw inschatting hadden deze vervolgingen een georganiseerd karakter en speelde Richard Schmittinger hierin een belangrijke aansturende rol in (CGVS II, p.3, 9-13 ; schriftelijke verklaring p.4-5, 12, 15, 16-17, 21). Deze man onderhield hiertoe nauwe contacten met diverse bewindslui en vertegenwoordigers van de Duitse veiligheidsdiensten, en oefende ook macht uit over de hoogste politieke vertegenwoordigers, in de vorm van afpersing. Welnu, deze inschatting kan niet worden gevolgd. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd blijkt immers dat de Duitse Bondsrepubliek een sterke rechtsstaat is waarbij het wettelijk kader beantwoordt aan de belangrijkste internationale criteria, en waarbij er sprake is van een deling van de macht onder de verschillende staatkundige instellingen in overeenstemming met het grondwettelijk kader. Politiek is het land een grondwettelijk verankerde democratie, waarbij regelmatig verkiezingen worden georganiseerd op diverse niveaus, verkiezingen die steeds als vrij en eerlijk worden aanzien. Ook uit de politieke praktijk blijkt dat meerdere politieke partijen en prominenten elkaar doorheen de jaren via democratische vertegenwoordiging hebben opgevolgd in beleidsbepalende posities. Verkozen volksvertegenwoordigers nemen in Duitsland deel aan de parlementaire besluitvorming zonder ongeoorloofde beïnvloeding. In de wetgevende vergadering bestaat een open parlementaire debatcultuur, waarover de media vrij kan rapporteren. Om reden van het autoritaire verleden van het land, heeft de Duitse wetgever grondwettelijke mechanismen ingevoerd die de installatie van dergelijk autoritair regime moeten verhinderen. Duitsland is daarbij een federaal georganiseerd land waarbij de macht van het federale niveau beperkt is tot de bevoegdheden waartoe de wetgeving het expliciet mandateert. Duitsland kreeg daarbij ook een positieve beoordeling voor wat betreft corruptiegevoeligheid. Burgerlijke autoriteiten hadden effectieve controle over de veiligheidsdiensten. De rechterlijke macht toont zich in de praktijk onafhankelijk ten aanzien van de

uitvoerende macht. Deze onafhankelijkheid is ook verankerd in de Duitse grondwet. Nergens in verslagen van mensenrechtenorganisaties wordt trouwens enige melding gemaakt van politieke gevangenen of arrestanten. Nationale en internationale niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties ontplooiden daarbij hun activiteiten van research en toezicht zonder enige restrictie vanwege de Duitse overheid. Gegeven deze informatie over de diverse politieke instellingen, het gerechtelijk apparaat en de politionele instanties in de Duitse Bondsrepubliek, kan het niet geloofwaardig worden genoemd dat er in uw geval sprake zou zijn van een omvattende en langdurige vervolging waarbij de diverse vertegenwoordigers en instanties van politie en veiligheid, gerechtelijke instellingen, op georganiseerde wijze samenwerken om u wederrechtelijk te vervolgen. Evenmin geloofwaardig is dat de door u genoemde Richard Schmittinger – die overigens intussen, rekening houdend met uw verklaring dat hij sedert einde de jaren vijftig met uw vader criminele activiteiten zou hebben ontplooid (schriftelijke verklaring p.7), indien nog in leven, minstens in de negentig jaren oud zou moeten zijn – het geheel van de genoemde diverse instanties langdurig en tot op heden heeft kunnen aansturen of beïnvloeden, zoals u wel meent te moeten aannemen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij brengt geen informatie bij die aan de voormelde landeninformatie afbreuk zou kunnen doen. Deze informatie ligt bovendien geheel in lijn met het reeds hoger vermelde vermoeden dat de fundamentele mensenrechten niet geschonden worden in Duitsland en dat Duitsland, als EU-lidstaat en partij bij het EVRM, minstens de nodige beroepsmogelijkheden biedt zo dit toch het geval zou zijn. Verzoekers verklaringen omtrent zijn persoonlijke, langdurige en georkestreerde vervolging zijn in de context van de huidige Duitse rechtsstaat manifest ongeloofwaardig. Verzoeker laat weliswaar uitschijnen dat een concreet en gedetailleerd onderzoek van “de elementen” in zijn specifieke dossier anderszins zou doen besluiten, doch hij laat na hierover de nodige verdere duiding te verschaffen. Verzoeker kan bezwaarlijk volstaan met deze algemene bewering om afbreuk te doen aan de voormelde motieven.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan het georganiseerd karakter van de door u verklaarde vervolging door diverse Duitse en buitenlandse autoriteiten, al dan niet aangestuurd door Richard Schmittinger, is van belang gezien u het vermeende georganiseerde en omvattende karakter van de opeenvolging van gefabriceerde veroordelingen en verwerpingen van de door u geuite bezwaren, aangrijpt als argument waarom het principiële geen zin zou hebben om rechtsbescherming te zoeken tegen de door u ervaren vervolgingen. U geeft zelfs aan dat de rechtsstaat in uw geval moedwillig buiten werking is gezet (schriftelijke verklaring p.4-5, 21). Gezien niet geloofwaardig is dat de Duitse politieke, politionele en rechterlijke instanties u op omvattende en georganiseerde wijze wederrechtelijk zouden vervolgen, kan dit door u geuite beletsel om een beroep te doen op bescherming niet worden gevolgd. Uit de door u neergelegde stukken en uw verklaringen blijkt dat u alvast toegang had tot de middelen van rechtsbescherming die u wettelijk ter beschikking staan in Duitsland. Met name voor wat betreft uw laatste veroordeling dd.11.04.2014 blijkt uit de door u neergelegde stukken dat u de gelegenheid heeft benut om bij het federale gerechtshof (Bundesgerichtshof) beroep in te dienen (cd-rom documentnummers 127-138) tegen de veroordeling door de rechtbank van eerste aanleg in Lüneburg (cd-rom documentnummers 21-63), beroep dat op gemotiveerde wijze werd afgewezen (cd-rom documentnummers 144-147, 150-152). Uit deze vaststellingen blijkt reeds dat u ruim toegang had tot de door de wetgever voorziene beroepsmogelijkheden. Ook inzake de besluiten van de strafuitvoeringsrechtbank heeft u de mogelijkheid benut om beroep aan te tekenen. Daarenboven moet erop worden gewezen dat u zonder aannemelijke verklaring heeft nagelaten om de voorziene beroepsmogelijkheden inzake uw laatste veroordeling van 11.04.2014 uit te putten. U gaf zelf aan dat u niet in hoger beroep bent gegaan bij het Duitse federale Grondwettelijk Hof (Bundesverfassungsgericht) ofschoon u wel meende dat er in uw geval sprake is van procedurele overtredingen, als ook misdrijven in casu valse getuigenissen en vervalste bewijselementen. U gaf aan dat u zulks niet heeft gedaan omdat u daarvoor een advocaat meent nodig te hebben, en dat de Duitse overheid u geen pro deo advocaat heeft toegestaan, hoewel u meent daar recht op te hebben, gezien u geen geld heeft om dergelijke advocaat te betalen (CGVS II, p.7; schriftelijke verklaring p.21). Welnu, het CGVS stelt in casu wel vast in uw eigen verklaringen dat u minstens mede-eigenaar bent van het huis dat u heeft bewoond in Colditz sedert uw vrijlating (CGVS I, p.6; schriftelijke verklaring p.22), en dat u bijgevolg niet kan worden aanzien als geheel verstoken van financiële middelen. Bijgevolg kan het door u genoemd beletsel om een beroep te doen op een advocaat, niet onoverkomelijk worden genoemd, en dient te worden geoordeeld dat u een reële toegang had tot de beroepsprocedure voor het federaal Grondwettelijk Hof. Deze vaststelling alleen al geeft er aanleiding toe uw asielaanvraag ten aanzien van de definitie van subsidiaire bescherming ongegrond te verklaren.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Andermaal beperkt hij zich ertoe op algemene wijze te poneren dat een onderzoek van alle stukken uit het dossier, al dan niet door een

deskundige, het tegendeel zou aantonen. Verzoeker laat echter opnieuw na ook maar enige verdere duiding te verschaffen. Hij kan bezwaarlijk volstaan met het opperen van dergelijke algemene beweringen om afbreuk te doen aan de voormelde, concrete en op de stukken in het dossier en zijn verklaringen geschraagde vaststellingen en doet hiermee geenszins afbreuk aan de voormelde motieven.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Daarbij dient het opmerkelijk te worden genoemd dat u, met betrekking tot de beroepsprocedure bij het hoogste federale gerechtshof (Bundesgerichtshof), aangeeft dat het beroepsschrift tegen uw strafveroordeling van 11.04.2014, tekortkomingen bevatte en dat zulks buiten uw wil en invloed om zou zijn gebeurd. Meer bepaald stelde u dat het door advocaat K. (...) opgestelde beroepsschrift opvallend kort was, alvast niet de lijst met 50 onregelmatigheden weerspiegelt die u zelf had opgesteld en hem had toegestuurd, en bovendien fouten bevatte. U had er echter geen verklaring voor waarom niet alle door u aangehaalde onregelmatigheden opgenomen waren in dit verzoeksschrift. Op de vraag of het niet gebruikelijk is dat deze advocaat K. (...), die door uw eigenlijke advocaat B. (...) voor deze beroepsprocedure was ingeschakeld omdat die meer gespecialiseerd zou zijn in dergelijke beroepen, voor effectieve indiening van het beroep het verzoeksschrift zou overlopen met de advocaat die uw dossier van in het begin opvolgde, gaf u aan niet eens te weten of zulks gebruikelijk is, en niet eens te weten of deze advocaat hiertoe effectief voorafgaande ruggespraak had gezocht met uw eigen advocaat in verband met uw zaak (CGVS II p.18). Gezien u meent dat u reeds 25 jaar vervolgd wordt onder andere in de vorm van gefabriceerde veroordelingen, gezien u meent dat ook in uw laatste en zwaarste veroordeling een veelvoud aan procedurale overtredingen, vervalsing van bewijsmateriaal en valse getuigenissen geleid hebben tot uw onterechte veroordeling, kan het niet aannemelijk worden genoemd dat het u niet duidelijk is waarom advocaat K. (...) een opvallend kort verzoeksschrift zou hebben ingediend, en of deze advocaat hiertoe overleg heeft gepleegd met uw eigenlijke advocaat. Deze vaststellingen laten dan ook des te minder toe enige gevolgtrekking te maken in de zin van een vermeend verhinderde toegang tot de voorziene beroepsmogelijkheden.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Waar hij heden beweert dat zijn advocaat (B.) meermaals zou hebben getracht om advocaat K. te contacteren zonder dat deze laatste reageerde en doet gelden dat hij daardoor in de onmogelijkheid was om aanpassingen te doen en voor een voldongen feit werd gesteld, blijkt zulks immers geheel niet uit en is dit zelfs strijdig met zijn eerdere verklaringen. Bij het CGVS gaf verzoeker namelijk duidelijk aan dat hij niet wist of het niet normaal was dat zulk beroep voor het verstuurd werd eerst aan hem of zijn advocaat wordt voorgelegd en voegde hij toe: *“Ik weet niet of hij het haar eerst gegeven heeft of onmiddellijk heeft opgestuurd, geen idee”* (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p.20). Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe de nadruk te vestigen op zijn eerder afgelegde verklaringen en de eerder neergelegde stukken. Hiermee doet hij geenszins afbreuk aan de voormelde motieven.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“In het verlengde van de vastgestelde mogelijkheden om beroep aan te tekenen tegen de vermeend onterechte gerechtelijke vervolgingen die u verklaart te hebben geleden, moet in het algemeen ook worden gewezen op de informatie in uw administratief dossier waaruit blijkt dat intussen reeds twee parlementaire onderzoekscommissies van het Duitse federale parlement en verder ook onderzoekscommissies van zeven Duitse deelstaten zijn gewijd aan de aan het NSU toegeschreven misdaden, en het mogelijk nalatige en mogelijk zelfs criminele optreden van elementen van de bevoegde overheidsdiensten ten aanzien van het NSU. U zelf bent ook via G.S. (...) ter sprake gekomen in de tweede federale parlementaire onderzoekscommissie en u bent persoonlijk gehoord door de parlementaire onderzoekscommissie van het parlement van Baden-Württemberg. Dit alles wijst alvast op een ruime bereidheid van de Duitse politiek om eventuele wanpraktijken in dit kader aan het licht te brengen en te remediëren, en bevestigt de inschatting dat u wel degelijk een reële mogelijkheid heeft tot het vinden van rechtsbescherming.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich ertoe te wijzen op de parlementaire onderzoekscommissies in kwestie en op de tekortkomingen die in deze commissies werden onderzocht en vastgesteld. Hiermee doet hij in het geheel geen afbreuk aan de voormelde, terechte vaststelling dat uit het instellen van de commissies in kwestie alvast een ruime bereidheid blijkt van de Duitse politiek om eventuele wanpraktijken aan het licht te brengen en te remediëren. Dit bevestigt het vermoeden dat verzoeker weldegelijk een reële mogelijkheid heeft tot het vinden van bescherming.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tenslotte moet erop worden gewezen dat u van diverse essentiële aspecten van uw asielproblematiek geen bewijs aanlevert. Zo blijkt dat u geen bewijs heeft van de verschillende moordaanslagen op uw persoon. De enige mogelijkheid van bewijs die u nog ziet, zijn de antilichaampjes die zich nog in uw lichaam zouden bevinden als residu van de door u geleden antraxaanval in 2003 (CGVS II, p.10). Uiteraard kan zulks niet als bewijs worden aanvaard: als zulke antilichaampjes zich nog in uw lichaam zouden bevinden, kan onmogelijk eenduidig worden vastgesteld dat die zouden voortkomen uit een antraxbesmetting van vijftien jaar geleden, laat staan dat dergelijke antilichaampjes enige informatie zouden bieden over de daders of omstandigheden van dergelijke besmetting. Een schriftelijk bewijs van deze aanslagen heeft u evenmin gezien u indertijd heeft nagelaten hierover klacht in te dienen bij de politie (CGVS II, p.10). U biedt evenmin enig bewijs van de bezwarende informatie die u zou hebben over de medeplichtigheid van de Duitse overheid bij de criminele activiteiten van uw vader samen met Richard Schmittinger (CGVS II, p.11). Enerzijds verwijst u naar de diverse bankrekeningen van uw vader, waarvan u sedert diens overlijden de enige erfgenaam zou zijn, en die bewijs zouden bevatten van de betrokkenheid van diverse regeringen bij de criminele activiteiten van uw vader en Richard Schmittinger. U heeft luidens uw verklaringen echter geen toegang tot of kennis van deze bankrekeningen (CGVS II, p.11-12). (...) Anderzijds wijst u op het bestaan van uw autobiografie, waarin u alle bezwarende informatie zou hebben verzameld en die u in 2006 aan diverse diensten en politici zou hebben gestuurd (CGVS II, p.12, 15). Echter claimt u dat deze autobiografie is verloren gegaan toen uw computer in onderzoek was bij de politie in het kader van uw laatste strafveroordeling. Evenmin levert u bewijs van het bestaan of het professionele profiel van Richard Schmittinger. Ook van de door u vermelde honderden uren audio-opnames van uw gesprekken met J.R. (...) legt u geen begin van bewijs neer."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegendeel erkent hij dat hij van de moordaanslagen op zijn persoon geen bewijzen heeft, mede doordat hij de politie niet contacteerde. Eveneens erkent hij dat hij geen toegang heeft tot of kennis heeft van de bankrekeningen van zijn vader. Voorts staat hij ook heden noch het bestaan van zijn autobiografie, noch het feit dat hij bezwarende informatie zou hebben over de betrokkenheid van de Duitse overheid bij de criminele activiteiten van zijn vader en Richard Schmittinger, noch het voorgehouden profiel van laatstgenoemde. Evenmin staat hij de bewering dat hij over honderden uren audio-opnames van zijn gesprekken met J.R. zou beschikken, dat deze, zoals hij voorhoudt in het verzoekschrift, in Canada zouden zijn en dat hij deze aldaar enkel zelf zou kunnen afhalen.

Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd:

"Gezien deze en voorgaande vaststellingen blijkt uit uw verklaring niet duidelijk dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen geen afbreuk doen aan het voorgaande.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

"Uw internationaal paspoort, uw identiteitsbewijs, diploma, verzekeringskaart, en vaarbewijzen bieden enkel persoonlijke identiteitsgegevens maar bevatten geen informatie aangaande de door u verklaarde vervolgingsproblemen."

Verzoeker laat deze motieven geheel ongemoeid.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"De documenten die u op 27.03.2018 naar het CGVS heeft doorgestuurd via een internetlink per mail, en die op een cd-rom in uw administratief dossier zijn bewaard, bevatten behalve een voorblad, een inhoudstafel en een schriftelijke verklaring aangaande uw asielmotieven, dewelke in de motivering hierboven werd betrokken, een grote verzameling aan gerechtelijke beslissingen, briefwisseling, verzoekschriften, telkens in verband met uw strafrechtelijke veroordeling van 11.04.2014, inclusief de afhandeling door de strafuitvoeringsrechtbank en andere diensten na uw vrijlating, verder brieven van u over uw problemen, gericht tot het parlement van Niedersachsen, aan de minister-president en de minister van justitie van de deelstaat Niedersachsen, als ook de antwoorden van deze vertegenwoordigers (cd-rom documentnummers 1-152, 204-681, 745-746). Tenslotte bevat deze cd-rom nog aanbevelingen dd.22.08.2013 van de 2de onderzoekscommissie van de Duitse Bondsdag vd 17de legislatuur inzake de NSU, alsook een protocol van het getuigenverhoor dd.13.09.2012 voor deze onderzoekscommissie van G.S. (...), onder andere over u (codenaam Erbs), alsook stukken uit het

onderzoek van de bijzondere parlementaire commissie van het parlement van Baden-Württemberg over hetzelfde thema (cd-rom documentnummers 153-203, 682-744). Voor wat betreft de documenten in verband met uw gerechtelijke veroordeling van 11.04.2014, en uw briefwisseling daarrond, blijkt, zoals hierboven is aangehaald, dat u toegang had tot de voorgeschreven beroepsmogelijkheden en dat de door u ingediende beroepen conform de geldende regelgeving werden behandeld. Bijgevolg bevatten deze stukken niets dat de hierboven verzamelde vaststellingen vermag te beïnvloeden of weerleggen. Uit de documenten in verband met parlementaire onderzoekscommissies, federaal en in Baden-Württemberg, blijkt alvast niet dat u daadwerkelijk door de Duitse veiligheidsdiensten of derden zou zijn vervolgd omwille van wat u verklaart te weten over de extreem-rechtse middens in Duitsland, en de verhouding tussen deze middens en de veiligheidsdiensten. Het door u neergelegde videobestand (Deutschland Vorbild oder Trugbild?, cfr cd-rom in het administratief dossier), zonder vermelding van een auteur, is een video-dissertatie, uitgaande van het CODOH, het Committee for Open Debate on the Holocaust, een organisatie die zich luidens de eigen website inzet voor elkeen die 'voorbehoud maakt bij het orthodoxe Holocaust-narratief.' Het videobestand uit twijfels bij de reputatie van de Duitse rechtsstaat, en meent te moeten wijzen op een te grote machtspositie van Duitse rechters, onder andere op het punt van het aanvaarden en beoordelen van aangeleverde bewijselementen, waardoor met name aangeklaagde revisionisten niet in de mogelijkheid zijn om bewijselementen aan te brengen voor de verklaarde juistheid van hun opvattingen. In dit videobestand wordt alvast geen verwijzing gemaakt naar uw persoonlijk vervolgingsrelaas. Bijgevolg is dit videobestand niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen inzake uw asielrelaas vermag te weerleggen. De in deze videodissertatie uitgewerkte inschatting van de Duitse rechtsstaat wordt alvast niet weerspiegeld in de hierboven aangehaalde informatie over de rechtszekerheid in de Duitse Bondsrepubliek."

Verzoeker slaagt er niet in om aan deze motieven afbreuk te doen. Waar hij laat uitschijnen dat hem te weinig tijd zou zijn geboden om zijn documenten door te nemen en hierover op gepaste wijze gehoord te kunnen worden, dient te worden opgemerkt dat hij reeds in de oproeping voor het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS attent werd gemaakt op het belang van de documenten. Aan het einde van het eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd verzoeker er op 22 februari 2018 bovendien op gewezen dat hij zo snel mogelijk werk diende te maken van zijn documenten, zodat hij deze zou kunnen voorleggen aan het CGVS, en dat hij de schriftelijke verklaring waaraan hij werkte door moest sturen naar het CGVS. Verzoeker gaf aan dat hij dit kon doen en onmiddellijk in orde zou brengen. Hij vroeg om een termijn binnen dewelke hij opnieuw zou worden opgeroepen. Er werd hem geantwoord dat hierover nog geen antwoord kon worden gegeven. Vervolgens werd hem opnieuw benadrukt dat hij zo snel mogelijk zijn documenten in handen moest krijgen en zijn schriftelijke verklaring moest doorsturen (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.7-8). Verzoeker werd slechts een maand later opnieuw opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud. Tijdens dit tweede persoonlijk onderhoud kreeg hij de kans om de nodige documenten neer te leggen en hierover toelichting te verstrekken. Daarenboven werd aan verzoeker andermaal de kans geboden om, dit binnen de 5 werkdagen, nog een aantal bijkomende stukken neer te leggen (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p.26). De bestreden beslissing volgde daarenboven pas twee maanden na het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS, zodat verzoeker ook in tussentijd nog ruimschoots de kans had om de nodige bijkomende documenten en toelichting te verstrekken. Ook middels het onderhavige verzoekschrift had hij de kans dit te doen. Hij laat dit echter na. Zoals reeds meermaals werd opgemerkt, kan verzoeker om aan te tonen dat zich ten aanzien van zijn persoon en in het kader van de gerechtelijke procedures jegens hem daadwerkelijk onrechtmatigheden zouden hebben voorgedaan geenszins volstaan met de algemene bewering dat dit uit de voorgelegde documenten kan worden afgeleid. Verzoeker dient zulks *in concreto* en aan de hand van de nodige objectieve elementen en argumenten te onderbouwen en blijft hier in gebreke. Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe opnieuw te wijzen op de neergelegde video-opname. Hiermee doet hij op generlei wijze afbreuk aan de voorgaande, omtrent deze opname gedane vaststellingen.

Tot slot wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"De door u tijdens het gehoor van 22.03.2018 neergelegde persartikels, zij het in papieren versie of op een door u neergelegde memory stick (niet alle bestanden op deze stick lieten zich evenwel openen) (Mossad, der NSU und Informant 'Erbse'; Zweifel am Ex-Verfassungsschützer; Erfuhr der Verfassungsschutz in Baden-Württemberg doch 2003 von NSU?; V-Mann soll zur Lüge gedrängt worden sein; NSU-Informant bestätigt Aussagen eines ex-Verfassungsschützers, die er bisher bestritt!; Staatliche Schweigepflicht; convocatie dd.15.07.2015 door het federaal parket, als getuige in verband met het NSU; Ausschuss berät nicht öffentlich; Heiligs Familie fehlt das Vertrauen; Untersuchungsausschuss beklagt Vertrauensverlust; Regierungsvertreter müssen draussen bleiben; Geheime Kommunikation) maken alle melding van het feit dat u tijdens uw getuigenis dd.16.03.2015 voor de parlementaire onderzoekscommissie van Baden-Württemberg over het NSU had

aangegeven dat u – anders dan wat de voormalige lokale medewerker van de staatsveiligheidsdienst, G.S. (...), toendertijd beweerde – in 2003 hem geen melding had gemaakt van het bestaan van het NSU en van concrete leden van deze organisatie; dat u later via de pers op deze verklaring terugkwam en corrigeerde dat u in 2003 wel degelijk concrete informatie had gegeven over het NSU en concrete leden van deze organisatie, dat u beweerde dat u tegenover de parlementaire discussie op 16.03.2015 anders had verklaard omdat u door medewerkers van de staatsveiligheidsdienst bedreigd zou zijn geweest met de melding dat uw gesprek met G.S. (...) in 2003 geheim moest blijven; dat u kort na de door u in de pers verklaarde aanpassing van uw verklaringen over uw informatie-overdracht over het NSU door onderzoekers van het federale parket als getuige bent verhoord; dat de onderzoekscommissie in Baden-Württemberg daaropvolgend heeft beslist om leden van de onderzoekscommissie die tegelijk regeringslid zijn, bij sommige getuigenissen over mogelijke wanpraktijken bij uitvoerende instanties te weren. Deze artikels bewijzen enkel dat u weldegelijk deze opeenvolgende verklaringen heeft gedaan aangaande enige informatie-overdracht door u, en aangaande de verklaarde bedreiging door medewerkers van de Duitse staatsveiligheidsdienst. Deze artikels bieden echter geen verduidelijking over het waarheidsgehalte van deze verklaringen door u. Bijgevolg zijn deze artikels niet van aard dat ze bovenstaande vaststellingen vermogen te beïnvloeden.

De weblink T. (...) O. Eyes Wide Shut verzamelt op een website van een journalist een aantal artikels en web links over het NSU-onderzoek en de rol van door u gedane verklaringen hierin. De webpagina biedt alvast geen objectieve informatie over de door u verklaarde vervolgingsproblemen in Duitsland en vermag dan ook niet bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden.

Tenslotte verhalen twee persartikels (NSU-Zeuge in den Niederlanden festgesetzt; NSU-Zeuge nach Deutschland abgeschoben) het verloop van uw asielaanvraag in Nederland. Deze stukken verhalen het optreden van de Nederlandse autoriteiten inzake uw toenmalige asielaanvraag maar bieden geen nieuwe informatie aangaande de door u verklaarde vrees jegens de autoriteiten of particuliere personen in Duitsland."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Hij vergenoegt zich er grotendeels toe de voormelde motieven te ontkennen en op algemene wijze aan te geven dat uit de neergelegde stukken weldegelijk zou blijken dat hij vervolgd werd op een wijze die in een rechtsstaat normaal niet plaatsvindt. Hiermee kan hij de voormelde, concrete motieven niet ontkrachten.

In zoverre hij, onder meer op basis van het minieme verschil in de naam, kritiek uit op (de motivering op grond van) de hoger aangehaalde weblink, dient te worden opgemerkt dat verzoeker niet kan worden gevolgd. Het was immers verzoeker zelf die de weblink ter staving van zijn verzoek aanreikte aan het CGVS. Dat hij het CGVS verwijt dat deze weblink werd onderzocht is aldus niet ernstig. Hoe dan ook weerlegt verzoeker met zijn kritiek de vaststelling niet dat dit stuk geen objectieve informatie bevat over zijn verklaarde vervolgingsproblemen in Duitsland.

Verder blijkt uit de persartikels inzake zijn asielaanvraag in Nederland, dit in tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, niet dat zijn asielprocedure aldaar onwettig of op illegale wijze zou zijn verlopen en afgehandeld. Deze artikels bevatten geen verdere informatie over verzoekers zelfverklaarde nood aan bescherming ten aanzien van Duitsland.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Duitsland een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Waar verzoeker ter terechtzitting louter een niet geïnventariseerde bundel stukken neerlegt, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet worden deze stukken derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

Ook betreffende de bij aangetekend schrijven van 17 januari 2020 bijgebrachte brief waarin enkel melding wordt gemaakt van de wens het stuk "Mededeling over weigering antwoord van de openbare ministerie van 09/01/2019" toe te voegen aan het dossier, wordt gewezen op artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Deze bepaling luidt als volgt:

"De partijen kunnen hem tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis brengen. Onverminderd het in artikel 39/60 bedoelde verbod, beperkt de aanvullende nota zich tot deze nieuwe elementen, op straffe van het uit de debatten weren van de aanvullende nota wat het overige betreft. Niet in de aanvullende nota vervatte nieuwe elementen worden ambtshalve uit de debatten geweerd."

Te dezen blijkt dat in de door verzoeker overgemaakte brief slechts wordt aangegeven: “*Maag ik vragen dit stuk het dossier toetenvoegen*”, voorafgegaan door de voormelde aanduiding van het bijgebrachte stuk. Aldus dient te worden vastgesteld dat de door verzoeker neergelegde brief, die slechts een overzicht biedt van de neergelegde stukken en melding maakt van verzoekers wens om een stuk neer te leggen, zonder enige verdere duiding te bieden, niet kan worden gezien als ‘aanvullende nota’ in de zin van voormelde bepaling.

Derhalve wordt het stuk dat verzoeker bij aangetekend schrijven van 17 januari 2020 bijbrengt gelet op het bepaalde in artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet eveneens uit de debatten geweerd.

3.6. Gelet op het voorgaande, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT